

prenørerne paatage sig, er det nødvendigt, naar der overhovedet skal være Mening i Forslaget, at der garanteres Minimumsbetaling for alt Arbejde, som vedkommende Entreprenør anvender; ellers kan der opstaa en uønsket Konflikt om, hvad der falder ind under Loven og hvad ikke. Det vil være saaledes, at hvis f. Eks. en Smedker skal bygge et Hus efter Vicitation, og han saa anvender sine Svende dertil, er han bundet til en Minimumsløn; men hvis han kober Smedkerarbejde hos en anden Smedker, er han ikke bundet. Entreprenøren er fremdeles ikke forpligtet til og kan aldeles ikke lade udføre selv eller ved sine egne Folk alt det Arbejde, som udkræves. Naar han bygger et Hus, maa han selvfølgelig købe en Mængde Arbejde som færdigt Materiale og kan kun anvende egne Svende i det Sag, han selv repræsenterer. Konsekvensen af denne Lov fører til, at hele Spørgsmaalet om Minimumsløn for alt Arbejde nødvendig optages; det ligger paa Bunden af Lovens Bestemmelser; det er nødvendigt, at det Spørgsmaal kommer frem ved denne Lejlighed, ellers er Loven ganske betydningsløs, og Spørgsmaalet om en Minimumsløn for alt Arbejde er jo et meget stort Spørgsmaal, som ikke kan løses ved en Lov om Vicitation alene. Imidlertid skal jeg ikke opholde mig mere ved selve Loven, den er kritiseret saa grundig, at det ikke er nødvendigt for mig at sige videre. Som sagt, jeg skal hde det ærede Medlem den Støtte, at efterhaanden som Statens Almagt stiger, bliver det mere og mere nødvendigt, at der paa dette Omraade kan blive lovgivet paa en eller anden Maade, men andet kan jeg ikke indrømme det ærede Medlem. Jeg skal ikke inklade mig paa her at komme med Forslag i saa Henseende, det vilde være meget vanskeligt, og jeg tvivler paa, at det kan naaes, inden man er skredet meget videre frem med Hensyn til Overenskomst om Arbejdspræsturanter og andre Forhold f. Eks. Arbejdskontrakter. Disse maa først have et saadant Liv, en saadan livskraftig Eksistens, at der kan bygges noget derpaa, og samtidig antager jeg ogsaa, at der maa være kommet en hel anden Maade at behandle Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere paa, end der nu for Tiden er i Kurs. Vore Arbejdere føres af socialistiske Ledere, som have helt andre Formaal end just i det enkelte givne Tilfælde at opnaa det, som foreslaas. Jeg tror derfor, at det kan være meget vanskeligt for Ojeblikket at lovgive paa det Omraade; men jeg tror, at efterhaanden som Staten bliver den eneste store Arbejds-

giver, vil det blive nødvendigt at finde paa et eller andet.

Korsgaard: Jeg er ikke blevet lidt forundret over den Modtagelse, som Forslaget har faaet af ærede Medlemmer. Man har talt mod dette Forslag, som om der var Spørgsmaal om at omdanne Samfundet radikalt, som det blev sagt af den sidste ærede Taler. Det har forundret mig ikke lidt. Der er to Ting, med Hensyn til hvilke der ønskes Garanti for Arbejderne i dette Forslag. Den ene Ting er en Garanti for den rettidige Udbetaling af Arbejdslønnen, og den anden er Garanti for, at de Arbejdere, som Entreprenøren antager, faa en virkelig Minimumsløn, det være sig i Dagløn eller i Alford. Nu siger det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen), at dette Forslag vil umuliggøre Vicitationer, ingen vil herefter, naar han er bunden efter de Bestemmelser, som findes i dette Lovforslag, kunne paatage sig Vicitationer. Jeg maa sige, at trods al den Anerkendelse, der er østet paa det ærede Medlem fra Aalborg, er jeg ikke i Stand til at indse Rigtigheden af, hvad han her har fremsørt. For det første maa det erkendes, at der i Lovforslaget ikke er Tale om at forbyde eller opgive Vicitationer; men her er Tale om at høde paa enkelte Ulemper, som Vicitationer føre med sig. Det ærede Medlem fra Aalborg siger, at Vicitationer blive umulige, fordi det er aldeles umuligt for Staten at fastsætte, hvad Betaling der skal gives for de forskellige Arter af Arbejde, og saa udvikle det ærede Medlem, at der er en meget stor Række forskellige Arbejdere, og at enhver af disse havde forskelligt Arbejde at udføre, og at det var umuligt for Stat og Kommune overhovedet at vide, hvad der skal hdes i Arbejde, og hvad der skal hdes i Betaling. Det er forsaavidt beklageligt for det ærede Medlem fra Aalborg, at den højtærede Minister ogsaa fik Ordet; thi uagtet det ærede Medlem og den meget ærede Minister tilhyneladende støttede hinanden og ogsaa havde til Hensigt at støtte hinanden, kom de til paa det afgørende Punkt at falde over hinandens Ben. Maaste den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Aalborg ikke have været opmærksomme derpaa; men det er, som

Rettelse.